

Testimoniatsges espirituals (sense religió)

Entrevista a Laia de Ahumada

Helena Cots

Llicenciada en Història i traductora

Espirituals sense religió (Fragments, 2015) és un llibre que recull catorze entrevistes a persones que, al marge o a la frontera de la religió, cultiven l'espiritualitat d'una forma singular que els és pròpia: cerquen i viuen, viuen i cerquen, obrint o trobant camins, sense por, sense adscripcions. Es tracta de persones formades, que s'han escoltat, que han identificat necessitats vitals, que han reconegut mestratges, que han pouat dels savis, i que han pres opcions de vida genuïnament coherents amb l'impuls que els mou i amb la seva consciència de ser en el món.

Laia de Ahumada, col·laboradora habitual de *Dialogal*, s'hi ha acostat, certament amb discreció i delicadesa, si ens atenem a la brevetat de les seves preguntes, per demanar a aquestes persones espirituals que s'expliquessin, i per oferir-nos aquesta transcripció de vides guiades per una espiritualitat que es vol lliure del marcatge de les religions.

POTSER PER COMENÇAR, COM FA VOSTÈ MATEIXA AL PRÒLEG, CONVÉ ACLARIR QUÈ ENS AVENIM A ANOMENAR ESPIRITUALITAT I QUÈ ENS AVENIM A ANOMENAR RELIGIONS.

Doncs sí, estem en un moment on moltes coses canvien, i per entendre què estem vivint ens cal fer un esforç continu per posar-los nom. Espirituals són aquelles persones que, al marge o a la frontera de la religió, troben altres camins per transcendir-se, per meravellar-se i encarnar-se. Aquests espirituals identifiquen la religió amb la institució religiosa que sovint segresta el missatge originari i el revesteix de dogmes i creences que obstaculitzen la possibilitat de l'experiència.

¿A L'HORA DE PLANTEJAR-SE AQUEST LLIBRE D'ENTREVISTES, VOSTÈ BUSCAVA LA CONFIRMACIÓ D'ALGUNA COSA? D'ALGUNA CONSTATAció? QUINA ERA LA HIPÒTESI DE LA QUAL PARTIA?

En els debats dels pensadors de les religions, feia temps que sentia parlar sobre si és possible o no una espiritualitat sense religió. Jo sempre tinc l'oïda parada a peu de carrer, i veia que ja s'estava vivint una espiritualitat fora del marc religiós. Amb aquest llibre, volia saber fins a quin

punt era veritat i com era aquesta espiritualitat, com es vivia, s'expressava, s'encarnava.

DIRIA QUE LES RESPOSTES DELS ENTREVISTATS HAN CORROBORAT AQUESTA HIPÒTESI?

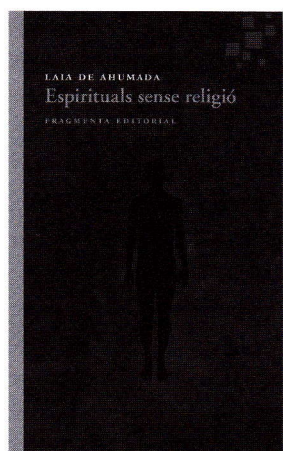
Sempre dic que els meus llibres d'entrevistes només volen ser una mostra del que es viu al carrer. No intenten demostrar res, sinó explicar experiències de vida amb les quals les persones es puguin emmirallar. I en aquest cas, les experiències ens mostren que hi ha persones que no necessiten la religió per viure la seva espiritualitat. Però és aviat encara per treure conclusions sobre aquest tema, perquè tot just estem immersos en l'ull de l'huracà.

HI HA ALGUNA RESPOSTA QUE NO S'ESPERAVA GENS?

Quan començo un llibre, sempre hi ha la incògnita del que pot passar. És una aventura i no tinc expectatives, i per això estic oberta a la sorpresa del que s'esdevingui. Em deixo endur per

No m'interessen ni una espiritualitat buida de compromís i d'acció, ni una acció buida de sentit.

Necessito dir tota l'estona que la vulnerabilitat que tots tenim és un punt de partida real per cercar la vinculació autèntica amb l'altre que ens pot salvar –ni que sigui un moment. –**LÍDIA PUJOL**

la intuïció i aquesta em va mostrant el camí. Per tant, no hi ha res que esperi o no esperi. I tot em sorprèn perquè cada persona és sagrada.

HA TROBAT DIFICULTATS A L'HORA DE TREURE A LA LLUM EL DEDINS ESPIRITUAL DE LES PERSONES ENTREVISTADES?

No n'he tingut cap, sinó tot al contrari. El llibre es plantejava com una aventura que no sabia on ens portaria, perquè ens bellugàvem en un terreny de certeses que sempre costen de verbalitzar. Vam fer un bon equip i jo els agraeixo molt la sinceritat i sobretot l'empatia que es va crear en cada conversa; i en les correccions posteriors, treballant plegats per trobar la paraula que expressés allò que sovint és inexpressable.

CERTAMENT ES FA DIFÍCIL PARLAR D'ESPIRITUALITAT SENSE FER ÚS DEL LLENGUATGE RELIGIÓS...

Sí, perquè quan es va crear el llenguatge religiós es va prendre al laic la possibilitat d'expressar el sagrat, i ara s'està recuperant, però es fa difícil, perquè tenim uns referents semàntics amb els quals tots ens identifiquem de forma natural. Així, després de sentir-los, et pots preguntar quina és la diferència entre espiritual i religiós. I és que la diferència és una voluntat expressa de voler viure la seva espiritualitat al marge o la frontera de les

Ara i aquí tinc una vida conscient, i crec que, quan em mori, deixaré de ser conscient en els termes d'ara, però estic convençut que, d'alguna manera que no sé concretar encara, la vida que em travessa continuarà. **—JAUME GUILLAMON**

L'espiritualitat et porta a descobrir —com a experiència interior— que tu també ets l'altre.

Treballar no és una cosa que faig per guanyar diners, treballar és l'oportunitat que tinc com a ésser humà de posar totes les meves capacitats al servei de la humanitat.

No vull estar bé interiorment i en pau, si això no em permet entendre el món i ajudar a canviar-lo. **—JOAN ANTONI MELÉ**

Aquesta és la gràcia del zen: comprendre que el més important és el que és quotidià, el que fas cada dia, la relació amb els altres. Aquest és el treball, aquesta és l'espiritualitat. No és res d'excepcional ni gaire complex.

La meditació no ens ha de servir per viure millor amb la nostra cadena posada al coll, sinó per tallar la cadena; altrament no és meditació. **—LAIA MONTSERRAT**

[Respecte de l'educació de la interioritat] Del que es tracta és de crear les condicions i propiciar les actituds i capacitats que poden fer possible l'experiència d'aquest bategar [El cor que batega en la realitat, deia Raimon Panikkar], d'aquesta realitat misteriosa, inefable, desbordant.

Cal veure com podem propiciar vies d'experiència, o de comprensió, de com el silenciament del jo aporta coneixement.

—TERESA GUARDANS

estructures religioses, perquè no responen a les seves necessitats.

COM DEFINIRIA ELS SEUS ENTREVISTATS?

Són persones lliures i amoroses. Estimen la terra, estimen l'altre, s'estimen allò que fan, i volen deixar el món millor del que l'han trobat. Viuen indistintament al camp o a la ciutat, i ho fan amb plena consciència, valoren el silenci i la solitud, però no se senten sols,

sinó interconnectats, relacionats amb tot, i formant part d'un tot. Per ells, el cultiu de l'ésser interior i de les relacions és essencial. Viuen la seva espiritualitat d'una forma no gens artificiosa, molt natural, molt quotidiana. En la presentació del llibre, un dels entrevistats va dir una frase que penso que els defineix molt bé: «Si trobeu algú que us parla d'espiritualitat i no l'enteneu, és que no us està parlant d'espiritualitat». ☯